

INREDNING ♦ ARKITEKTUR ♦ DESIGN ♦ KONST ♦ MAT ♦ RESA

RESIDENCE

89 VACKRA
UTEMÖBLER
& SNYGGA KRUKOR

UTELIVET
börjar nu!

**STOCKHOLMS
BÄSTA**
Innefolkets
hemliga adresser

trend
**DEN NYA
ELEGANSEN**
Nu blir det vuxet!

Köp en Milles för miljoner!

Årets vackraste
hus ligger i Mölle

Vårens bästa
INREDNING

♦ Stylistens drömboende ♦ Hemma hos
Cilla Ramnek ♦ Stans lyxigaste lägenhet

MEMPHISDROTTNINGEN

Milanobon Nathalie du Pasquier gör ofrivillig comeback med sin 80-talsflirtande design.

Text PETTER EKLUND

ATT MÖTA EN främmande stad är spännande, lite överkligt. Nathalie du Pasquier är från Milano och har lindat halsduken i många varv, har ryggsäck och stadiga skor som om hon skulle vandra i ödemark. Sverige. Hon har aldrig varit här förut och det hukande, vintergrå Stockholm är hennes första intryck. »Ni har så speciella fönsterlampor här, ofta två stycken i par, de finns överallt», säger hon, förundrad över tjugiga hus och allt det gamla. Hon är i stan för att delta i ett seminarium på Arkitektur- och designcentrum och medverka i Örnbergsauktionen med tre teckningar, men hon är numera också »designikon». Hon ler snett, som en av grundarna till den italienska Memphisgruppen som i tidigt 80-tal förtjusade och förargade designvärlden med chockfärgade, poserande konstmöbler och mönster, en vision styrd av formgivarlegenden Ettore Sottsass.

Nu är Nathalie du Pasquiers geometriska, knattriga 80-talsstil glödhet igen. Hon har gjort textilmönster för Wrong for Hay – ett från Memphistiden och några nya varianter – och samarbetar med American apparel. »Jag tittar framåt och tror på glömskan. Därför är det lite konstigt med Memphis som ju hände för 30 år sedan», säger hon och tycker att gruppen blev missförstådd som något enbart skojigt och ironiskt.

»Det handlade aldrig om det. Vi ville föra samman olika sorters människor och uttryck för att något oväntat skulle hända. Jag arbetar egentligen på samma sätt fortfarande.» Samtidigt är hon glad över den nya uppmärksamheten. »Tiden är elastisk. Man influeras och influerar, det är vad livet handlar om. Folk som föddes på 80-talet fascinerar nu av Memphis. Det är fint att arbeta med unga människor, härligt att vara nära deras energi. Jag var länge yngst, nu är jag äldst.»

PÅ KAJEN BAKOM Moderna museet får hon syn på en plåtig, skulptural kranbyggnad från 1700-talet. »Underbar, den är ett konstverk.» Att uppfatta närvaron i vardagens detaljer är typiskt för henne, med hennes säregna fallenhet för laddningar mellan föremål: en kran som konst utanför ett museum proppat med konst, lampor i fönster, enkla saker på vårt lunchbord: oljeflaskan, saltkaret, ett dricksglas, en brödbit, plötsligt tycks de indragna i en du Pasquier-trollcirkel, ett av hennes stilleben. »Jag gillar att arrangera saker.» På det viset har hon målat tavlor och byggt konstobjekt sedan 1987, då Memphisgruppen upphörde.

Nathalie du Pasquier (född 1955) växte upp i Bordeaux, utan några speciella konstnärliga intryck, men hon älskade att teckna. Hon hoppade av skolan och reste länge i Indien och Afrika.

NATHALIE DU PASQUIER

Född i Bordeaux 1957. Självlärd. Deltog i startandet av Memphisgruppen 1980, där hon formgav textilmönster, plastlaminat, möbler och objekt, till 1986. Fri målare och skulptör i Milano sedan dess. Samarbeten pågår med American apparel och Wrong for Hay.

1. Tryckta eller broderade mönster för Wrong for Hay 2013. Ett original från 80-talet och nya mönster från äldre skisser. 2. No title (2013) teckning med färgpennor, såld på Örnbergsauktionen 2014. 3. Bombay, sidobord för Memphis 1986, nyedition, Memphis store.

»JAG GILLADE INTE DET KOMMERIELLA DESIGNJOBDET, UTAN VILLE MÅLA I ETT EGET RUM.«

tågresa till en tillverkare som gjorde Memphis-möbler. »En skolklass med flickor fick syn på mig och bara skrek över att Nathalie Ford satt på deras lokaltåg. Jag fick skriva autografer. Det var mitt största popögonblick.«

Hon och George var en subgrupp i Memphis, de arbetade tätt ihop, ritade hus, inredningar och serietidningsaktiga stadsvisioner som inte blev mer än underbara drömbilder, allt medan Memphisfenomenet växte och tappade känslan när möbelindustrin, inklusive Ikea, kopierade den nya fräna stilen. När Memphis till sist visnade startade paret en egen studio, men det var svårt för du Pasquier att få ihop design och sin längtan efter konst. »Jag gillade inte det kommersiella designjobbet, utan ville måla i ett eget rum.« Under tjugo år arbetade hon envetet och, som det verkar, alldeles lyckligt med måleri, teckningar, väggobjekt och »cabins«, ett slags miljöbyggen. Med sin designbakgrund togs hon dock inte för en seriös målare, dessutom var hon kvinna som arbetade med något så ohippt som stilleben. Hon hade turen att få en gallerist i Hongkong som sålde hennes verk och på det viset kunde hon leva på sin konst i alla år.

»Jag var en outsider och deltog aldrig på en europeisk scen. Jag ville bara arbeta med mitt.« Så är det fortfarande. Hon berättar om arbetsdagarna, avundsvärt härliga, då hon och George äter frukost, går hemifrån en halvtimme genom staden, tar en kaffe någonstans och jobbar sedan i varsin ateljé i ett gammalt glaslager. Han är numera fri designer, med bland annat den egenuppfunna kaffebrygningsmetoden Softbrew. Mittemellan deras ateljéer ligger Nathalies förråd med ett stort bord där paret äter lunch och träffar vänner. (Man kan få en glimt av ateljén på hennes fina hemsida.) »Jag arbetar koncentrerat och vill använda min tid, den ska vara kvalitativ«, säger hon.

Lunchen är över och seminariet ska börja. Senare blir det mer sightseeing, Nordiska museet med sin utställning om ränder, och antikvariatet Rönnells. »Jag älskar gamla böcker.« Men mest vill hon hem till Milano för att måla, precis som vanligt, det är där den säregna Nathalie du Pasquier-spänningen uppstår. 13

»Som ung måste du se något annat och resorna blev mitt universitet.« Som barnflicka kom hon till Rom 1979, ledsnade och stack till Milano där hon ville arbeta med text- och bokdesign. Hon hade inga pengar, sov på en madrass hos bekanta. Ett tips om jobb på Milanomässan blev till ett extraknäck som hjälpredda. På en fest mötte hon både Ettore Sottsass och sin blivande man George Sowden, engelskfödd designer som hade arbetat i Milano sedan 1970. »Man öppnar en dörr, kliver in och där är framtiden. Jag hade ingen aning om vad design var, men George gillade mina små teckningar och uppmuntrade mig.«

MED FRENETISK ENERGI byggde hon snabbt upp en egen mönstervärld, ofta ritad med spritpennor, grafiskt, rytmiskt med diagonaler, prickar och svart-vitt, futurism och influenser från resorna. Kanske fick »80-tal« här sin mest renodlade estetik. Inte underligt alltså att dagens retrofirtande design och mode jobbar med henne.

Hon och George startade också en popgrupp där Nathalie blev sångerskan Nathalie Ford som uppträdde på italiensk söndags-tv. »Jag ville vara motsatsen till glamour. Vi sålde kanske 43 skivor«, skrattar hon och berättar om en

4. Ett eget rum. Ateljén i Milano. Målning från 2007. 5. En mästare på stilleben. Målning från 2012. 6. 80-talet slår tillbaka. Curve, fåtölj från Wrong for Hay 2013 med mönster av du Pasquier. 7. Royal schäslong för Memphis 1982. Mönster på dynan Cerchio. På ryggen Quadro av George Sowden.

